

ποικιλόχεντραν (ποικίλην ἔχιδναν) οὐδὲν τὸ ἰσοβάλλον ἔχουσιν. Σκυρῶν δὲ δύο εἶδη ἀπαντῶσιν, ἡ μείζων (κωλότσαυρος) καὶ ἡ μικρὰ (κωλοτσαυρίδα) καὶ ἕτερον τούτων εἶδος, ἔτι μικρότερον δ ἀσκαλαβώτης (σαμμαμύθι). Τῶν δὲ χελωνῶν αἱ μὲν χερσαῖαι εἶναι σπανιώταται, αἱ δὲ ὑδρόβιοι ἀπαντῶσιν ἐν τοῖς ῥυακίσις Πύργου καὶ Ἀστέρος.

§. 24. ΚΑΤΟΙΚΟΙ. Κατοίκους δὲ πολλοὺς νῆσος μικρὰ καὶ ἄγονος ἐμπορίας καὶ βιομηχανίας καὶ ναυτιλίας στερουμένη δὲν δύναται νὰ διαθρέψῃ ἀπὸ μόνης τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας. Ἄλλ' ἐν τῇ ἀρχαιότητι οἱ κάτοικοι φαίνονται ὅτι ἦσαν πολλαπλάσιοι τινες τῶν νῦν, ἐνῶ πρὸ δύο αἰῶνων δ μὲν Δάππερος εὔρε κατοίκους πολλὰ ἐλίγους, ὁ δὲ μικρὸν μετὰ τοῦτον ἐπισκεψάμενος ταύτην Τουρνεφόριος ἱστορεῖ ὅτι κατῳκεῖτο ὑπὸ ἐξασιχίλιων, οἱ ἐράνησαν ἴσως τῷ Δαππέρῳ πολλὰ ἐλίγοι. Καὶ ὅμως οἱ ἐξασιχιλίιοι οὗτοι, ἂν ἦναι ἀκριβολογίᾳ, μετὰ αἰῶνα οὐδὲ τρισχιλίιοι ἦσαν κατὰ τὰς μαρτυρίας τῶν ἐν ἡμῖν πρεσβυτέρων· διότι ἄλλα τε δεινὰ καὶ ἡ πανώλης καὶ πειραταῖα ἀπεδεκάτιζον τοὺς κατοίκους Ὅπως δὴ ποτε ὅμως ἐπῆλθε βελτίωσις τις ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως· διότι τῷ 1879 εὑρέθησαν πλὴν τῶν ἀποδημούντων, πολυπληθῶν ὄντων, ἐν μὲν Μεσσαρίᾳ 1543, ἐν δὲ Συλλάκκοις 1660, ἦτοι ἐν ὄλῳ 3202, ἐνῶ τῷ 1870 ἐν μὲν Μεσσαρίᾳ 1438, ἐν δὲ Συλλάκκοις 1234, ἦτοι ἅπαντες 2672· ἄλλ' ἡ ἀπογραφή πολὺ πιθανῶς μειονεκτεῖ· διότι μάλιστα οἱ ἀπογραφόμενοι διὰ τὸν φόβον τῆς στρατολογίας ἀποκρύπτουσι πολλοὺς τῶν οἰκείων.

Ἀξία δὲ προσοχῆς εἶναι ἡ μεγάλη διαφορά μεταξὺ ἐνδημούντων καὶ ἀποδημούντων Κυθνίων, καθ' ὅσον ἐν μὲν Μεσσαρίᾳ ἐκ 2560 δημοτῶν ἐνδημοῦσι νῦν 1525, ἐν δὲ Συλλάκκοις ἐκ 1720 οἱ 1345, ἦτοι ἐν ὄλῳ ἐκ 4580 ἀποδημοῦσι 1710 ἔχουν τὸ τρίτον, ἐν οἷς δὲν συγκαταλέγονται ὅσοι τῶν Κυθνίων ἢ μετεγράφησαν εἰς ἄλλους δήμους ἢ διὰ παντὸς ἐξεπατρίσθησαν εἰς χώρας μακρὰν κειμένας. Φέρει δ' ὁ συνεχῆς ἐκπατρισμὸς πρόσκαμμα μέγα εἰς τὴν πρόδον τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων, ὠθομένων εἰς τοῦτο ὑπὸ τῆς ἀνεπαρκείας τῆς νησιωτικῆς χώρας, περὶ ἧς ὁ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ εἶπε α (§ 36) Τοὺς νησιώτας ἄξιον εἰσεῖν ἐστίν, ὀρῶντας τούτους μὲν

